

РЕШЕНИЕ

№ 10716

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11624** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „МАРИДЕЛ 2012“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], депозирана чрез адв. В. Г. А. срещу решение от 20.08.2024 г., постановено по нахд № 11509/2023 г., по описа на СРС, Наказателно отделение, 21 състав.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че е налице несъставомерност на деянието за което е санкциониран, тъй като от доказателствата събрани пред въззивния съд се установявало по-безспорен начин, че към момента на проверката работникът не е извършвал трудова дейност, а е изпълнявало конкретно възложена му работа в конкретно определен обем, за което бил сключен с него граждански договор № 00009 от 27.03.2023 г. Изпълнението на задачата било с краен срок 30.04.2023 г., като на датата на извършване на проверката лицето изпълнявало дейности на обекта именно във връзка с тези му възложени задачи по гражданския договор. Поради това неправилно била ангажирана и административнонаказателната му отговорност за нарушение на трудовото законодателство в хипотезата на чл. 63, ал.2 от КТ. Не били анализирани в съвкупност от СРС събраните по делото доказателства, доказващи тезата на касатор. Първоинстанционният съд напълно игнорирал и изобщо не бил обсъдил направените от „МАРИДЕЛ 2012“ ЕООД възражения за неправилна правна

квалификация на твърдяното нарушение. Сочи се, че словесното описание на административното нарушение, описано в АУАН и НП, кореспондира с правната квалификация на чл. 63, ал. 1 КТ, касаеща административно нарушение, изразяващо се в проявено бездействие от страна на работодателя, а именно непредоставяне на работника преди постъпването му на работа на описание в същата разпоредба документи, а не както е посочено в НП чл. 62, ал. 3 от КТ. Фактът, че в обстоятелствената част на АУАН и НП е описано, че Р. У. У. е полагал труд към момента на проверката, по никакъв начин не води до извод за вменяване на жалбоподателя извършване на нарушение по чл. 62, ал. 3 КТ. По изложените съображения касаторът счита, че решението се явява неправилно, поради което моли съда да го отмени и постанови ново решение, с което да отмени наказателно постановление.

Ответната страна, редовно призована, се представлява от юрк. М., която оспорва касационната жалбата. Подробни доводи са изложени в депозирания отговор на жалбата. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалваното съдебно решение въззивния съд е потвърдил, като законосъобразно НП № 14-2300017 от 06.07.2023 година на Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ С., с което на „Маридел 2012“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева за нарушение на член 63, ал.2 от КТ.

За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка на 25.04.2023 година в 12.00 часа проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Маридел 2012“ ЕООД в строителен обект ЖС с магазини и подземни гаражи в [населено място],[жк], УПИ IV-408, било установено, че лицето Р. У. У. полагало труд като общ работник на посочения обект с определено работно време, работно място и определено трудово възнаграждение. Обстоятелствата били посочени в собственоръчно попълнена от работника декларация. При последваща проверка по документи в сградата на ДИТ-П. е представен трудов договор № 00359 от 24.04.2023 година, в който е посочено, че лицето е постъпило на работа на 25.04.2023 година. От справката за приети и отхвърлени уведомления по член 62, ал.5 от КТ до НАП се установявало, че трудовият договор е регистриран в 13.57 часа на 25.04.2023 година с входящ номер №

23388233012155. За извършената проверка бил съставен протокол ПР2315394 от 25.04.2023 година. На 15.05.2023 г. бил съставен АУАН № 14-2300017 от 15.05.2023 година за нарушение на член 63, ал.2 от КТ, въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС, НП.

От правна страна сезираният със спора съд е приел в мотивите си, че атакуваното НП е издадено от компетентен орган и в законоустановения срок, като АУАН и НП съдържат всички изискуеми за редовността им реквизити. Приел е, че деянието е съставомерно от обективна и субективна страна, доказано е и квалифицирано правилно, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Решението на районния съд е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 КТ в тридневен срок от сключването на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции „Инспекция по труда“ електронен достъп до регистъра на трудовите договори и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от съответното заверено уведомление. Според приложимата норма на чл. 63, ал. 2 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал.3 от КТ заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В ал. 2 на чл. 63 е въведена изрична забрана за работодателя да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1.

За да е налице нарушение по смисъла на чл. 63, ал. 2 от КТ, на първо място е необходимо между работодателя, какъвто безспорно представлява дружеството касатор и работника да е налице валидно сключен трудов договор, след което работодателят да не е изпълнил задължението си за регистрация на трудовия договор в НАП и връчване на копие от уведомлението за сключения договор на работника. Нарушението на чл. 63, ал.2 от КТ се осъществява чрез допустителство, тъй като нормата предвижда забрана за допускане до работа на лице, без да са му връчени документите по чл.63, ал.1 от КТ.

Незаконсъобразен е изводът на районния съд, че е налице съответствие между установената фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението в НП. Въз основа на установената от СРС фактическа обстановка в това число и на показанията на актосъставителя П., която съответства на приетите доказателства, не се установява по несъмнен начин, че към датата на извършената проверка лицето Р. У. е имало сключен трудов договор с „Маридел 2012“ ЕООД, в качеството му на работодател. Не е имало и подадено уведомление до компетентната ТД на НАП по чл. 62, ал. 3 КТ.

Както въззивният съд е установил, трудовият договор между У. и касаторът е сключен след проверката на 25.04.2023 г., когато и уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП – т.е. след момента, в който контролните органи са заварили лицето да изпълнява работа в обекта на контрол. Това предпоставя извод, че към дата на проверката не е бил налице сключен трудов договор. Поради това, след като лицето е било допуснато на работа при липсата на подписан договор с работодателя, както и на подадено уведомление, то в случая не е налице хипотезата по

чл. 63, ал. 2 от КТ. При липсата на сключен трудов договор и на подадено уведомление от работодателя, квалифицирането на деянието като нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е незаконосъобразно, тъй като не съответства на безспорно установените факти. Работодателят има задължение да допусне на работа работника едва след като му предостави екземпляр от трудовия договор, но единствено, в хипотезата, че такъв е сключен. В този смисъл, основателно е възражението в касационната жалба, че деянието на касатора не осъществява състав на нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. Следва да се посочи, че от страна на СРС не е изследван изобщо въпроса дали е налице сключено трудово правоотношение или не, с оглед на представения по делото граждански договор № 00009 от 27.03.2023 г. съгласно който Р. У. У. е изпълнявал конкретно възложена задача в конкретно определен обем, а именно да монтира изолацията на кода 9.45 м. — външна тераса на обект „Жилищна сграда с магазини и подземни гаражи” в [населено място], [жк], обем на дейността, приблизително 240 кв.м, като изпълнението на възложената задача е с краен срок за приключване 30.04.2023 г. Декларираното от У. в подписаната от него декларация, че работи при касатора е могло да бъде възприето в случай, че бяха обсъдени тези факти от СРС, именно с оглед подписания от него граждански договор от 27.03.2023 г.

При установената липса на писмен трудов договор работодателят е следвало да понесе отговорност за неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ - за това, че не е сключил с работника трудов договор в писмена форма, а не за вменената му от наказващия орган отговорност по чл. 63, ал. 2 от КТ. Отговорността по чл. 63, ал. 2 от КТ както се посочи по-горе изисква друга фактическа обстановка, а именно – наличие на сключен и подписан трудов договор и непредставяне на работника както на сключения договор, така и на копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. В случай, че не е осъществен юридическият факт, пораждащ задължението по чл. 63, ал. 1 от КТ, не би могло да се стигне до нарушаване на забраната по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Въз основа на изложеното и на основание установените в настоящото производство касационни основания, по чл. 218, ал. 2 АПК съдът констатира несъответствието на решението с материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено. По гореизложените мотиви на отмяна подлежи и процесното НП.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноси има касатора, но предвид липсата на искане в тази насока, настоящия съдебен състав не следва да присъжда разноси.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд -София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 20.08.2024 г., постановено по нахд № 11509/2023 г., по описа на СРС, Наказателно отделение, 21 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 14-2300017 от 06.07.2023 г. на Изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ С., с което на „Маридел 2012” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева за нарушение на член 63, ал.2 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: